

GAZETE YBFL

SAYI 43

04.03.2022

FİZİK ALANINDA YAPILAN GEZİLERİMİZ HIZ KESMEDEN DEVAM EDİYOR...

YÜCEL BORU FEN LİSESİ

facebook.com/yucelborufli

Gebze Teknik Üniversitesi tarafından gerçekleştirilen 5. Uzay Günleri - Artemis etkinliğine öğrencilerimiz ile katılım sağladık.

Türkiye'nin uzay alanındaki çalışmalarını, savunma sanayiindeki yerli ve milli ürünlerin sergilendiği stantlar ile çeşitli alanlardaki seminer faaliyetlerinin olduğu programda Ro-

ket Takımımız ve uzay çalışmalarına meraklı öğrencilerimiz istifade etti.

Geziyi koordine eden Fizik Öğretmenimiz Barış Çomak'a teşekkür ederiz.

DİJİTAL DÜNYA VE DİJİTAL BAĞIMLILIK SEMİNERİ

Kurumsal iletişim uzmanı, siyaset bilimci ve yazar Sn. Sait Ercan'ın katılımı ile Dijital Dünya ve Dijitalizm Seminerini Gerçekleştirdik. Sosyal medyanın sosyolojik, fizyolojik ve psikolojik etkileri ile dijital dünyanın oluşturduğu yeni düzen üzerinde gerçekleşen seminer programı zaman zaman öğrencilerimizin katılımı ile etkileşimli şekilde gerçekleştirildi.

Program sonunda Okul Müdürümüz İsmail Boğa konuğumuza çiçek takdiminde bulundu. Dünyamıza yeni pencereler açan samimi sohbetleri için Sn. Sait Ercan'a teşekkür ederiz.

YÜCEL BORU FEN LİSESİ

facebook.com/yucelborufli

**Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi**

**Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi**

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

*Arif Dülger
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı*

*İrem Üçer
Editör*

*Arif Bekdik
Yazar*

Yazım Kontrol Ekibi

*Esmâ Ketenci 12/D
Mete Şenyar 11/A
Burak Yusuf 10/A
Tuana Erdem 10/A
Oğuz Aydoğan 9/B
Enes Çağlayan 10/B*

Yazarlar

*Berrak Günçe 10/B
İrem Üçer 10/B
Elif Rana Akyol 11/B
Zeynep Tunç 9/B
Bade Çakır 10/B
Azra Nur Delikkaya 9/B*

Dağıtım

Gazetemizin basımını gerçekleştirerek öğrencilerimize ve daha geniş bir çevreye ulaşmasını sağlayan Umur Basım'a, velilerimiz Nermin ve Tamer Öztürk'e teşekkür ederiz.

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

HAFTALIK FİLM ÖNERİLERİ

YAŞAM

Merhaba YBFL Gazete okurları. Bu hafta ilk film köşesindeki film türümüze geri dönüyoruz: **Gizem/gerilim** türünde kafa karıştırıcı filmler.

1.SHUTTER ISLAND (ZİNDAN ADASI)

Bu film izlediğim sonu şaşırtıcı ilk filmi sanırım. Çok beğenmişim ve hâlâ gizem/gerilim türündeki en iyi filmlerden biri olduğunu düşünüyorum. Akıl hastanesinden kaçan bir hastayı araştırmak için bir adaya giden iki dedektifin hikayesi... Gerçekten öyle mi acaba?

Oyuncular: *Leonardo DiCaprio, Mark Ruffalo, Ben Kingsley, Michelle Williams...*

2.CONTRATIEMPO (GÖRÜLMİYEN MİSAFİR)

Bu film izlediğim ilk İspanyol yapımlarından bir tanesi ve sonrasında da bu türde izlediğim İspanyol filmlerinin hiçbiri hayal kırıklığına uğratmadı beni. Bir çiftin yaptığı kazayı ve sonrasında gelişen olayları anlatıyor. Sonuna kadar sizi merakta tutacak bir film.

Oyuncular: *Mario Cassas, Barbara Lennie, Ana Wagner, Jose Coronado...*

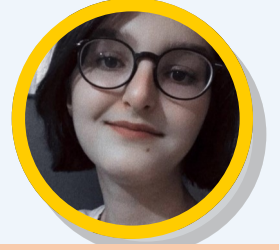
3.MIRAGE (FIRTINA ANI)

Yine bir İspanyol yapımı. Ailesiyle yeni bir eve taşınan bir kadının evde eski bir televizyon ve kasetler bulmasıyla tüm hayatının nasıl değiştiğini izliyoruz. Zamanla ve aklınızla oynayan kurguları seviyorsanız önerebileceğim bir film. :)

Oyuncular: *Adriana Ugarte, Alvaro Morte, Chino Darin, Luna Fulgencio...*

ŞUBAT AYI OKUMALARI

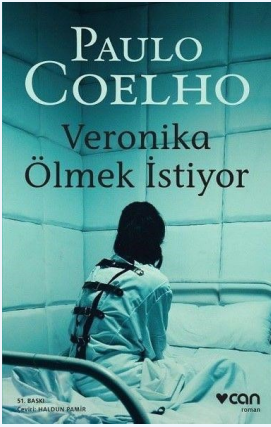
İNCELEME

İrem Üçer 10/B

Merhaba sevgili okurlar, bu yazımda size şubat ayında yaptığım okumalardan kısa kısa bahsetmek istiyorum. Bu ay altı kitap okudum. Okuduğum kitaplar: Veronika Ölmek İstiyor, Şeker Portakalı, Bir Kedi Bir Adam Bir Ölüm, Fahrenheit 451, Küçük Prens ve Momo.

Veronika Ölmek İstiyor (Paulo Coelho): Bu romanı ocak ayının sonu, Şubat ayının başında okudum. Kitap 216 sayfa

olmasına rağmen okumam biraz uzun sürdü. Çoğumuz Paulo Coelho ile Simyacı ile tanışmıştır. Ben de Simyacı ile tanıştım ama Simyacı kitabını bitiremedim. Hatta kitabı sevmedim. O yüzden **bu kitaba da önyargıyla başladım**

ama kitabın ilk on beş sayfası bile kitabın ne kadar akıcı olduğunu anlatıyordu bence. Romanda Veronika isimli genç, güzel, çok sosyal bir kadın var. Veronika hayatının çok sıradan olması ve hayatının bir anlamı olmadığı düşüncesiyle intihar eder. Başarısız bir intihar girişimidir ve sonucunda akıl hastanesine kapatılır. Akıl hastanesinde Veronika, tanıştığı 'deliler' ile yaptığı konuşmalarda hayatını ne kadar çok sevdiğini anlar. Ancak intihar ederken aldığı çok fazla uyku ilacı kalbinde bir soruna yol açtığı ve sadece bir hafta kadar ömrünün kaldığını öğrenir. Tabi ki Veronika çok üzülür hatta cümleyi tam hatırlamıyor olabilirim ama Veronika, "Ben nerden bilebilirdim ki içimde yaşamayı çok seven küçük Veronikalar olduğunu" demişti. Ya-

zımı en çok beğendiğim alıntıyla bitiriyorum.

"Dünyanın bütün dağlarında, ormanlarında, bir tek yaprağın bile bir başkasının tıpkısı olarak yaratmamıştır Tanrı. Oysa siz farklı olmayı delilik sanıyorsunuz."

Şeker Portakalı (Jose Mauro de Vasconcelos): Şeker Portakalı'nı üçüncü okuyuşum. Çünkü bu kitabı arada bir okumak gerektiğini düşünüyorum. Bu kitabı okumayan kalmamıştır diye düşünüyorum o yüzden kitabın içeriğinden çok etkilerinden bahsedeceğim. Emin olun kitabı her okuduğunuzda farklı farklı anlamlar bulacaksınız. Kitapta bahsi geçen küçük, sevimli, yaramaz Zeze beni hem ağlattı hem güldürdü.

Zekası ailesi tarafından keşfedilmemiş hatta evde önemsen-

meyen küçük bir kaşıftır Zeze. Sürekli evde dayak yemesine rağmen onların hiçbirinden nefret etmeyi beceremez. Bu kitabı anlatmak için cümle seçemiyorum, hem hüznü hem mutluluğun çok yoğun yaşandığı bir romandır. Okumadıysanız mutlaka okuyun.

" - Yürekten mi seviyor?"

Kesinlikle.

Öyleyse geleceğine emin olabilirsin. Biraz gecikebilir, ama bir gün mutlaka seni bulacaktır."

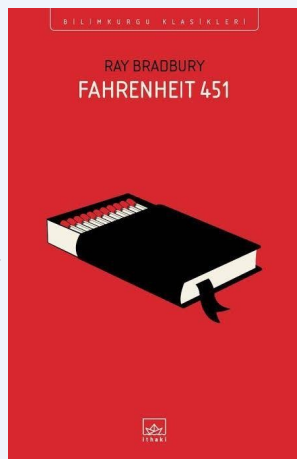
Bir Kedi, Bir Adam Bir Ölüm (Zülfü Livaneli) : Kitaplarına hayran olduğum Zülfü Livaneli'nin yine çok güzel bir konuya parmak bastığı bir romandır. Kitapta 12 Mart olaylarının getirisi olarak İstanbul'dan İsveç'e mülteci olarak giden Sami Baran'ın başından geçen olaylar anlatılmıştır. Zülfü Livaneli'nin her romanında olduğu gibi olaylar ilmek ilmek işlenmiş adeta. Okurken diğer sayfaya geçmek için sabırsızlandığınız bir kitap. Şu olay bitsin bırakacağım kitabı diye diye iki-üç günde bitirdim. Ayrıca kitapta

“Öldürmek mi bağışlamak mı?” ikilemi psikolojik çözümlemelerle beslenerek çok güzel aktarılmış.

“İnsanın ana dilinde dertleşme ihtiyacı, bazen her şeyin üstüne çıkıyor.”

Fahrenheit 451 (Ray Bradbury) : Uzun zamandır listemde olan bir kitap. Şu ana kadar okuduğum en en en etkileyici distopik kurgu kitabı. Düşünsenize itfaiyeciler yangın söndürmek yerine yangın çıkartıyor, kitapları yakıyor. Kitap yakmanın gereksesi ise çok gereksiz ve kafa karıştırıcı olmaları. Yani bir bakıma insanların düşünceleri istenmiyor. Bir toplumda kitap okunmazsa ne olur, insanın düşünme ihtiyacını karşılayamazsa nasıl psikolojisi bozulur hepsi

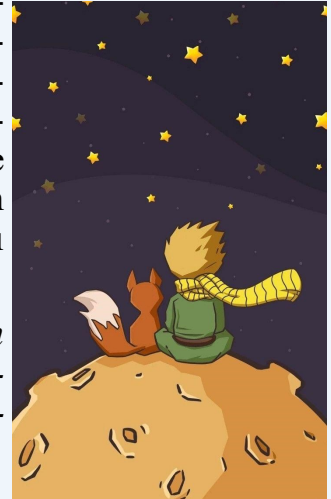

bu kitapta. Genel olarak beğendim ama bazı yerlerde yazarın üslubundan dolayı kafam karıştı, anlamadım bazen okuduğum yerleri tekrar okudum. Bu çok can sıkıcı bir durum. Kesinlikle okunması gereken bir roman. (2022'de okursanız sizi çok şaşırtacak bir cümle de var, benden söylemesi...)

“Belki kitaplar bizi mağaradan biraz çıkarabilir. Belki hep aynı, lanet olası, çılgınca hataları yapmaktan alıkoyarlar bizi!”

Küçük Prens (Antoine de Saint Exupery) : Bilmeyen var mı bu kitabı? Bence yoktur. Okumayanlar bile bilir konusunu. Edebiyat dersinde kitap okuma saatinde okudum bitirdim. Çok hızlı bitiyor ama bitmesin diye de okumaya kıyamadığım mükemmel bir klasik. Ancak bazı kişiler tarafından çocuklara yazılmış bir kitap olarak düşünülse de büyüklerin de en az bir kere okuması gerekiyor.

“Bir çiçeği büyüten sevgi insanı değiştirmez mi sanıyor-sun?”

Momo (Michael Ende) : Bu yazıyı yazarken bu kitaba sıra gelene kadar heyecandan hızlı hızlı yazdım. Sıra bu kitapta. O kadar güzel, o kadar tatlı bir kitap ki nereden başlasam? Öncelikle kurgusu olağanüstü. Zaman kavramını bu kadar güzel anlatan bir kitabı ilk kez okuyorum. Momo ile tanışmak, onun dünyasına adım atmak, Momo'yla beraber duman adamlara karşı savaşmak çok güzeldi. Momo, kentin tiyatro harabelerinde yaşayan küçük kız. Bu kız kitapta da bahsedildiği gibi çoğu insanın yapamadığını yapabili-

yor, insanları dinliyor. O kadar güzel dinliyor ki artık birisi bir sorun yaşadığında “Git bir Momo’ya uğra” sözü kalıplaşmış bir söz olmuştur. Kentte bir anda ortaya çıkan duman adamlar ince hesaplarla insanların zamanlarını ‘zaman tasarrufu’ adı altında çalıyor. Çünkü varlıklarını bu sayede sürdürüyorlar. İnsanları o kadar etkiliyorlar ki insanlar zaman tasarrufu yaparsa daha çok kazanabilecek, daha konforlu yaşayabileceklerini sanıyor. Bu yüzden de yapmaktan zevk aldıkları şeylerden vazgeçiyorlar. Sonunda ise mutsuz zenginler oluyorlar. Momo bu zaman tasarrufuna başından beri akıl sır erdiremiyor. Çünkü arkadaşlarına Momo ile oynamak, onunla zaman geçirmek Duman adamlar tarafından kaybedilen zaman olarak gösteriliyor ve Momo yalnız kalıyor. Bu yüzden de Momo duman adamlara karşı direnir. Duman adamlar için önemli bir tehlikedir artık. Sıkılmadan okuyabileceğiniz, birçok ders çıkarılabilecek masalsı bir roman.

“Nasıl gözlerimiz görmeye, kulaklarımız duymaya yarıyorsa, insanın yüreği de zamanı algılamaya yarar. Kör bir insan için gökkuşağının renkleri ve sağır bir insan için kuş sesleri nasıl boşunaysa, bütün bir yürekle algılanmayan zaman da öyle boşa gider, kaybolur. Ama ne yazık ki düzgün çarpmasını bildiği halde kör ve sağır olan nice yürekler vardır.”

(Mart ayı için de devam edecek.)

İrem Üçer 10/B

ÖLÜME EN YAKIN AN

Bu- lunduğu cadde çok kalabalıktı, herkes telaş içerisinde bir o yana bir bu yana koşuşturuyordu. Bardaktan boşalırçasına yağın yağmur, caddenin karışıklığına karışıklık katıyordu. Dört bir yanını polisler sarmıştı. Onu rehin almış soyguncunun kolları arasında neye uğradığını şaşırılmıştı. Çevreden gelen insan sesleri, adeta kulağına gelemeden etrafa saçılıyordu. Tek hissettiği şey, sırsıklam olmuş saçlarının arasından yüzüne gelen yağmur damlaları ve şakağındaki silahın soğuk namlusuydu. O an, o yaşına kadar kendini ölüme en yakın hissettiği andı. Aradan birkaç dakika geçmeden caddede bir silah sesi yankılandı. Bu ses, artık ölüme dip dib olduğunu duyuruyordu. Ama mutlu gibi görünüyordu. Yüzünde bir gülümsemeyle “kurtuldum” dercesine kendini yere salıvermişti. Çünkü 35 yıldır insanların düşüncelerini önemsemek, her gün kalkar kalkmaz mesaiye başlamak ve yalnızca uyurken paydos verebilmek... Tüm bunların üzerine bir de patronu hiç susmayan bir ahlak bekçisiydi. Sürekli iş buyururdu. Soyguncunun tek hamlesi, tüm bunlara bir son vererek paydosu sonsuz kılmıştı. Acının ve güçsüzlüğün hâkim olduğu bedeninden geriye yalnızca birkaç atımlık kan kalmıştı. O akşam şakağından aldığı darbeden güçsüz duruma düşmüş beden, artık ruhun barınamayacağı bir hâldeydi. Ruh, yıllardır ika- met ettiği bedeni terk etmişti.

Elif Rana Akyol 11/B

ŞEMSETTİN SAMİ'NİN GÖZÜNDEN TANZİMAT

İNCELEME

Enes Çağlayan 10/B

Türk edebiyatında roman türü Tanzimat döneminde başlamıştır. Bu dönemde ilk eserler çeviri şeklinde olmuştur ve bunlar da teknik açıdan kusurlu olmuşlardır. Bu dönemde hak, hürriyet, eşitlik gibi kavramların yanında yanlış Batılılaşma, küçük yaşta evlilik gibi toplumsal çarpıklıklara değinilmiştir.

Bugün edebiyat dersinde, bu dönemin bir eseri ve edebiyatımızın ilk yerli romanı olan “*Taaşşuk-ı Talat ve Fitnat*”ı inceledim. Kitaptan birkaç sayfa okuduktan sonra dönem eserlerindeki özelliklere Şemsettin Sami'nin de değin-

diğini gördüm. Örneğin; Şemsettin Sami, bu kitabın ilk sayfalarında karakterler üzerinden görücü usulü evliliği eleştirmiş. Bunu “*Falan adamı koca olarak ister misin?*” yahut “*Kimi koca istersin demek yok!*” cümlelerinden de anlıyoruz. (Sami, Şemsettin, *Taaşşuk-ı Talat ve Fitnat*, İş Bankası Yay., 2018, sy. 12) Bunun yanında bu dönemin teknik bir kusuru olan yazarın olay akışına müdahale etmesi ve olayın içinde kendini belli ettiğini gördüm. Ayrıca bu dönemin figürlerinden biri olan Arap Dadı'ya da kitapta rastladım.

Kitap hakkındaki fikirlerime gelecek olursak ilk başta adından dolayı kitaba ön yargılı yaklaştım, kitabın ağır bir dilinin olduğunu ve anlayamayacağımı dü-

şündüm lakin yanılmışım. Kitap, okuduğum birkaç sayfayla bile gerek akıcılığıyla gerekse olayın kendisiyle beni ziyadesiyle etkiledi ki okuduğum birkaç sayfa böyle ise gerisi nasıldır diye merak etmeye başladım. Bu nedenle kitabı okuyup bitirmeye karar verdim.

Son olarak kitapla ilgili genel değerlendirmem: Her ne kadar da edebiyatımızın ilklerinden olsa da teknik olarak birtakım kusurları olsa da dönemin diğer eserleri ile mukayese ettiğimde gayet başarılı olduğunu gördüm.

Enes Çağlayan 10/B

YÜCEL BORU FEN LİSESİ

HİKAYE YARIŞMASI

9/B sınıfı öğrencileri olarak okul tanıtım dergisi hazırlıyoruz.

Okul dergisi için okulu tanıtan ilgi çekici bir yazı göndererek yarışmaya katıl.

Ödül:Kablosuz Kulaklık
Son başvuru 9 Mart.

Detaylı bilgi ve metinleri ulaştırmak için;
9/B sınıfı Ecenur Ay
9bybfl@gmail.com

RESİM, TİYATRO ve SPORLA DOLU BİR HAYAT

RÖPORTAJ

ZEYNEP TUNÇ 9/B

Merhabalar ben Zeynep röportajlarımızla kaldığımız yerden devam ediyoruz. Gazete'mizin bu sayısında okulumuzun GÖRSEL SANATLAR ÖĞRETMENİ Mehmet Seçkin Bulduk'la röportaj yaptık.

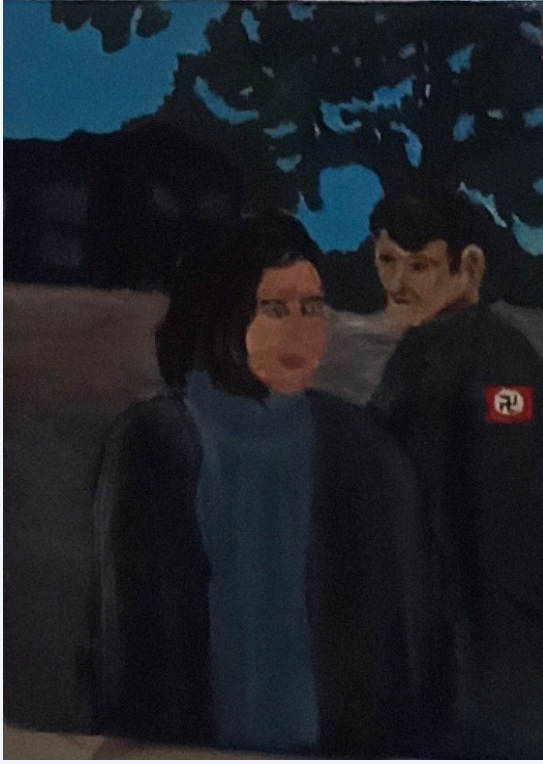
Öncelikle hoş geldiniz. Kendinizi tanıtır mısınız?

Hoş bulduk. Ben Mehmet. 1969'da Ordu'nun Ünye ilçesinde doğdum. Babam kamu personeli olduğu için biraz gezdik diyebilirim. Sonrasında babamın görevi için Erzurum'a geçtik. Erzurum'da ilkokula başladım. Yine babamın tayini dolayısıyla Amasya'ya geçtik. Ortaokulu ve liseyi de orada bitirdim. Sonrasında güzel sanatlar sınavlarına dahil oldum. Üniversiteyi kazandım, dört yıl orada okudum. İlk görev yerim olan Kahramanmaraş'a geçtim. Orada eşimle tanıştık, bir izdivaç gerçekleştirdik. 9 yıl sonra Gebze'ye tayin istedim. İlk görev yerim Şehit Öğretmen Necmettin Kuyucu Anadolu Lisesi idi. 1 yılı idarecilik olmak üzere 14 yıl orada çalıştım. Sonra Gebze Anadolu Lisesine geçtim, oradan da Yücel Boru Fen Lisesine. Sanat hayatıma burada devam ediyorum. Kişisel sergilerim oldu, hiçbir zaman sanattan uzaklaşmadım. Kendi atölyem var, orada hem çalışıyorum hem kurs veriyorum, bu şekilde hayatımı devam ettiriyorum.

Resim öğretmeni olmaya nasıl karar verdiniz?

Bu konuyla ilgili güzel bir anım var. Lise döneminde tiyatroyla uğraşırdık. Belirli bir grubumuz vardı. Ben de arkadaşlarım vasıtasıyla o gruba dahil oldum. Okuldan sonra tiyatro çalışmaları yapardık, oyun çıkartırdık ve bunu halka sunardık. Bir gün arkadaşlarım "Samsun'da tiyatro seçmeleri var, oraya katılalım." dedi. Ben de kabul ettim, Samsun'a gittik. Gittiğimizde öğrendik ki tiyatro seçmeleri değil de resim sınavı varmış. O zamana kadar yaz tatillerinde olsun, boş zamanlarımda olsun hep resim yapardım. Hatta resim öğretmenim bana bitmemiş, azıcık boyası kalmış tüpleri ve fırçaları verirdi. Ben de evde balkona çıkar, kartpostallara bakarak resim yapmaya çalışırdım. Bu yüzden dedim ki ben bu sınava gireceğim. Diğer arkadaşlarım döndüler. Sınava girdim, birinci aşamayı geçtim. İkinci aşamayı da geçtikten sonra mülakata aldılar. Orada da başarılı olunca sınavı kazanmış oldum. Hayatımda daha çok ya tiyatrocuya ya ressam olmak ya da sporla uğraşmak isterdim ki bunlardan bir tanesini hayatıma dahil etmiş oldum.

Öğrencilerinizin resim dersine bakış açısı hakkında ne yorum yapabilirsiniz?

Öğrencilerimin derslere bakış açısı gün geçtikçe standart, monoton bir hal alıyor. Yani herkesin düşündüğü gibi düşünmeye çalışıyorlar ama benim amacım daha yaratıcı olmaları ve her öğrencinin kendisi olması, resimlerde bunu yansıtması. Yoksa sağına soluna bakıp, annesine babasına yaptırarak ilerleme sağlanamaz. “Anne şunu çizer misin, baba bunu çizer misin? Ben çizemiyorum.” Ebeveynler de dünden hazır böyle şeylere, onlar da çocuklarının yerine kendileri yapıyorlar resmi. Bilmiyorlar ki sonrasında çocuklarının her zaman karşısına çıkacak bunlar.

Öğrencilerimiz çok fazla düşünmüyorlar, hayal kurmuyorlar. Hele de Yücel Boru Fen Lisesi öğrencilerimizin hayal odakları çok geniş fakat bunları ortaya çıkartamıyorlar; çıkartacakları zamanları yok gibi geliyor, görüyorum.

Ama *insanın ruhunu doyurmadığı süreç boyunca ruhsal bunalımlara gireceğini düşünüyorum* ki öyle oluyor. Bir sanat da-

lıyla deşarj olmak gerekir. İnsanları birbirlerinden farklı kılan sanat, farklı uğraşlar ki günümüzde de şu anki eğitim sisteminde çok fazla önem verilmediğini görüyorum. Bu yanlış bir sistem, yanlış insanlar yetiştiriyoruz. Sanatçı olup da sanatçı gibi düşünen ya da o duyguları taşıyan insan ne doğaya ne insana ne başkasına zarar vermiştir. Biz de öyle insanlar yetiştirmeyi amaçlıyoruz. Bunları hedefliyorum, ben öğrencilerimde bunları görmek istiyorum.

Hobilerinizden bahsetmek ister misiniz?

Elbette. Sporla çok uğraştım. 10-15 yıla yakın Uzak Doğu sporlarıyla uğraştım. Beden eğitimi yönüm biraz ağırdır; voleybol olsun, hentbol, basketbol olsun. Güreş müsabakalarına dahi girmişimdir, derecelerim bulunmakta. Resim yapmayı seviyorum. Kitap okumayı ve müzik dinlemeyi severim, konserlere katılırım. Zaten anlattığım gibi tiyatroya gitmeyi çok seviyorum.

Sevdiğiniz, kullandığınız resim tekniklerinden bahsedebilir misiniz?

Kendime özgü bir tekniğim var, o teknikle şu an çalışmalarımı devam ettiriyorum. Zaten ilk başlarda kopyacı bir bir üslup ediniyorsunuz ama ben artık kendi tekniğimi resimlerde uyguluyorum. Daha çok soğuk renkleri kullanırım resimlerimde. Biraz duygusalımdır o yüzden mavi ağırlıklı, lacivert ağırlıklı, mor ağırlıklı resimlerim olduğunu fark ediyorum tabii ki.

Röportajımıza katıldığınız için çok teşekkürler.

Ben teşekkür ederim.

Zeynep Tunç 9/B

YBFL'DE SPOR

“Hiçbir şeye sınır koymamalısınız. Ne kadar hayal ederseniz o kadar ileriye gidebilirsiniz.” Michael Phelps

SUALTI HOKEYİ

Ankara ODTÜ’de yapılan U24 Sualtı Hokeyi Şampiyonası’nda okulumuz öğrencilerinden 11-B sınıfından **Neval Mutay**, 9-C sınıfından İrem Aksoy ve takım arkadaşları Türkiye Şampiyonu oldu.

Kendisiyle yaptığımız görüşmede İrem, “Ben sualtı hokeyine başlayalı çok olmadı. 5 ay önce başladım ama daha önce 7 sene yüzdüm, o yüzden alışmam kolay oldu. Başladığımdan 2 ay sonra turnuvaya gittim, o yüzden bazı şeyleri görmüştüm ama U24 olduğu için oyunlara pek katılmadım. Hem tecrübe olması hem de oyunu biraz daha öğrenmek için gittim. İleriye yönelik de U19 için çalışıp milli takıma girmek istiyorum çünkü yüzmede başaramadığımı sualtı hokeyinde yapmak istiyorum.” dedi.

Neval ise "Sualtı hokeyine 2017 yılında, 6. sınıfta başladım. Bu sporda amaç puck denilen diski kaleye atmak. En çok sayı alan maçı kazanır. Takımlar 6

as, 4 yedek olmak üzere 10 kişi ile suda oluyor. Sualtı hokeyi dünyada bazı ülkelerde çok popüler olan bir spor dalıdır. Türkiye, gençlerde 3 yıl üst üste dünya şampiyonluğu, büyüklerde ise üst üste 2 defa Avrupa şampiyonluğu elde etti. 3 yıl üst üste dünya şampiyonu olma başarısını gösteren tek ülke konumundadır.

Daha önce

14-17 Ekim 2021 Çanakkale U19 Türkiye şampiyonasında,

2-5 Eylül 2021 Gebze Açık Yaş Türkiye Şampiyonası'nda

ve 24-27 Şubat Ankara ODTÜ U24 Türkiye Şampiyonası ve milli takım seçmelerinde kadınlarda Türkiye şampiyonu olduk.

İlerideki en öncelikli hedefim milli takıma girip ülkemizi dünyaya şampiyonalarında başarı ile temsil etmek. Bu yolda takım arkadaşlarım

ve ben çok emek harcıyoruz, umarım başaracağız.” dedi.

Neval ve İrem’e bu bilgileri bizimle paylaştığı için çok teşekkür ederiz.

Arkadaşlarımızı, takım arkadaşlarını ve antrenörlerini tebrik ederiz.

Bade Çakır 10/B

ALTI ÜSTÜ BİR ÜNİVERSİTELİNİN HAYATI

HİKAYE

Azra Nur Delikkaya 9/B

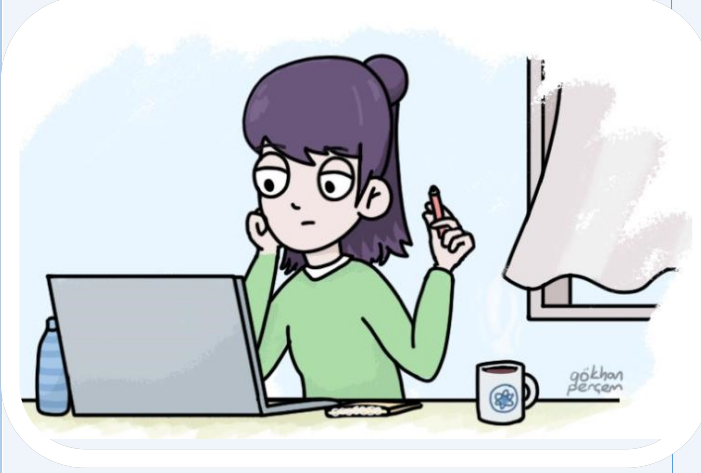
Canlı dersinin başlamasını beklerken masasında oturuyordu. Masanın üstündeki eşyalar dikkatini dağıttığı için kısa bir süreliğine hayallerde daldı. Sağında yeni aldığı üstünde adeta terkedilmiş bir mezarlığı andıran resim olan ajandası vardı. Solunda ise şu zamana kadar aldığı için en mutlu olduğu şey duruyordu, termosu. Okyanusu andıran mavisi ve adeta bir profesyonellik havası katan sıralı siyah çizgileriyle onun kendinden geçmesine sebep oluyordu. Yüzüne çarpan ani güneş ışığıyla kendine geldi. Abisi perdeyi açıyordu o sırada. Bir süre camdan yansıyan gün ışığının sıcaklığını hissetti yüzünde. Sonrasında ise sebepsiz bir şekilde dışarı bakma isteği duydu. Tasarımını her zaman garip bulduğu uzun, yağmur suyu ve tuzun birleşiminden ortaya çıkan çamur lekeleri olan garip pencereye doğru yürümeye başladı. Pazartesi gününün verdiği heyecanla insanlar sokakta sağdan sola doğru yürüyüp duruyorlardı. Yine düşüncelere dalmıştı. Yaşadığı ev çok renkli ve göz kamaştırıcı bir mahalledeydi. Karşısındaki apartmanların o güzel, parlak renklerinden etkilenmemek elde değildi. Kendisini hayaller dünyasından çıkardı ve mutfığa gitmeye karar verdi. Koridorda saate baktığında dersine beş dakika kaldığını gördü ve istemsizce acele etmeye başladı. Dolaptan neredeyse düşürürcesine aldığı kahve kavanozunu açtığında burnuna güzel ve bir o kadar da rahatlatıcı kahve kokusu geldi ve bu onu kendinden geçirmeye yetti. Ama acele etmeliydi. Derse geç kalmak onluk bir şey de-

ğildi. Hızlıca iki kaşık kahveyi en sevdiği kupasına koyup üstüne sıcak suyu döktü. Diğer çoğu insanın aksine içine şeker koymadı. Şekerin sıcak içeceklerin tadını bozduğunu düşünüyordu. Saatine baktığında son bir dakika olduğunu gördü ve neredeyse kahveyi dökerek masasına geri döndü. Ders matematikti. Yine mi? Üniversiteli olmasına rağmen hala matematik görüyorlardı. Lisede gördükleri yetmemiş miydi? Neyse çok da umurunda değildi zaten. Matematigi onunla aynı okula giden zengin çocuklarından çok daha iyiydi. Genellikle derisi dinlemez kendince soru çözerdi. Bazen ise sadece bir şeyler karalardı. Canı sıkılırken derin düşüncelere dalıp bir şeyler çizmek en sevdiği aktiviteydi. Normalde bunu müzikle yapardı ama ders varken müzik dinlemekten hoşlanmıyordu. O yüzden üzücü olsa bile müziğe ara vermek zorunda kalmıştı. Müzik adeta onun her şeyi gibiydi, o olmadığında

hiçbir şey yapamayacak gibi hissediyordu. Sanki duygularının karşılığını onda buluyordu. Ne kadar ablası ona ders çalı-

şırken müzik dinlememesini söylese de yapamıyordu. Ders çalışırken müzik dinlemeyince bir yerden sonra canı sıkılıyor ve odaklanamıyordu. Müzikler ona ayrı bir enerji katıyor, yeni bir yaşama sevinci veriyordu. Bunları dü-

şünürken zamanın nasıl geçtiğini fark etmedi. Hocanın “Bir sonraki derse güzelce hazırlanın.” Demesiyle birlikte kendine geldi. Zaman çok hızlı geçmişti. Oysaki dersleri 70 dakikaydı ama ona çok daha kısa gelmişti. Bu durumdan gayet hoşnuttu çünkü daha kahvaltı yapmamış ve midesinden gari sesler gelmeye başlamıştı. Tam masadan kalkacakken bir saat önce yaptığı kahveden daha bir yudum bile almadığını fark etti ve kendini suçlu hissetti. Çünkü kahveyi soğutmaktan hiç hoşlanmazdı. O bunları düşünürken kapı çaldı ve odaya abisi Fatih girdi. Derinin bitip bitmediğini soruyordu. Bittiğini söylediğinde onun için kahvaltı hazırladığını bir an önce soğutmadan yemesini söyledi. Bir kere daha kendine böyle iyi bir abisi olduğu için ne kadar şanslı olduğunu hatırlattı. Ayağa kalktığında samimi bir teşekkürle abisinin yanına bir öpücük kondurdu. Aslında hiç sevmezdi Fatih öpülmeyi ve sarılmayı ama kardeşi istisnayı. Onun için her şeyi yapar ve bütün kaideleri bozabilirdi. Abisini o

kadar çok seviyordu ki birisi ona laf etse direkt olarak onu susturur ağzının payını verirdi. Kimse abisine laf edemezdi.

Aklından bunlar geçerken masanın üstünden kulaklığını almış ve mutfağa doğru yürümeye başlamıştı. Güzel kokular şimdiden burnuna geliyordu. Ah Fatih’i alan yaşadı gerçekten. O sırada kulaklığından en sevdiği müziklerden biri olan “Mr. Doctor Man” çalmaya başladı. Çok güzel bir şarkıydı. Hele ki nakarat kısmına gelince kendini kaybediyordu. Birkaç dakikalığına dünyadan uzaklaşarak kendini onun ritmine bıraktı. Mutfakta dans etmeye başladı. İşte müziğin tattırdığı haz böyle bir şeydi. Biraz zaman geçtikten sonra yorulduğunu ve ciddi anlamda acıktığını fark ederek yemek masasına oturdu. Mutfak kapısına baktığında abisinin onu hayranlıkla izlediğini gördü. Dudaklarında anlamlandıramadığı ama bir o kadar da güzel olan sırıtmasıyla ona bir şeyler söylüyordu. Kulaklıklarını yüzünden duymıyordu. Onları çıkardığında yine kendinden geçtiğini ve çok güzel olduğunu söyledi. Gülümseyerek karşılık verdi. Artık kahvaltı yapması gerektiğini fark ederek yemekleri yemeye başladı. Fatih o hamarat elleriyle onun favorisi olan menemeni yapmıştı, yanına da çay demlemişti. Hızlıca ama aynı zamanda da tadını çıkararak yemeğini yedikten sonra bu sefer kendine soğutmayacağına dair söz verdiği yeni bir kahve yaptı. Hatta ilk yudumu bile mutfakta aldı. Her zamanki gibi tam kararında olmuştu. Kahvesini içerken sosyal medyada gezdi. Sonra aniden gelen bir enerjiyle dışarı çıkmaya karar verdi. Hazırlandı, Fatih’e haber verip evden çıktı. Biraz yürüdükten sonra kalabalığın arasından sıyrılmış ve diğer yerlere göre nispeten daha sessiz, sakin bir yerde banka oturmuştu. Tam karşısında bir abi vardı. İnsanların

neden sevdiğini hiçbir zaman anlayamadığı o bilekliklerden satıyordu. Dikkatini çeken o değildi aslında Satıcın hemen üstündeki ağacın yapısı çok değişik gelmişti. Çok ilgi çekici bir yapısı vardı. Sanki bunu düşündüğünü anlarcasına yan bankta oturan bir kadın adının “Şili Arokaryası” olduğunu söyledi. Biraz araştırdıktan sonra dünyanın en eski ağaç familyalarından birinin üyesi olduğunu öğrendi. Çok güzeldi. Görüntüsü adeta huzur veriyordu. Akli bir anda yıllar önce ablasıyla birlikte gittiği tiyatroya gitti. Konusu çok başka bir şeydi ama onun asıl ilgisini çeken arka plana doğayı andırmak için koyulan ağaç resmiydi. Tiyatronun renkli konusuyla adeta iç içe geçmiş ve sanki resme baktığında onun hikâyesini görebiliyordun. Bunları düşünürken biraz yürümüş ve dolaşmıştı. Biraz sonra üşüdüğünü fark etti ve montuna iyice sarılıp eve doğru yürümeye başladı. Zaman yine çok çabuk geçmişti. Hava kararıyordu. Eve vardığında daha kapının önünden nefis kokular geliyordu. İşte o zaman karnının acıktığını fark etti. Üstünü değiştirdikten sonra sofraya oturdu. Fatih’le sohbet ederken iyice uzatmışlardı yemeği. Bulaşıkları yıkayıp akşam çayı demlendikten sonra herkes yine kendi köşesine çekilmişti. Odasına gidip bilgisayarını aldı. Şu sıralar en sevdiği dizi olan Arcane’yi açtı ve uykusu gelene kadar izledi. Hatta şans da bu ya, ilk sezonu bitirdi. Aşırı güzel bir diziydi. Zaten çok sevdiği zevklerine güvendiği bir arkadaşı önermişti. O yüzden pek şaşırmadı bu kadar iyi olmasına. Bunları düşünürken gözleri kapanmaya başlamıştı. Bilgisayarını yere bıraktı ve başını yastığa geri koydu. Bir gün daha geçmişti. Yarın ki derslere hiç mi hiç girmek istemiyordu. Şuan bunları düşünmek istemiyordu. Göz kapakları iyice ağırlaşmıştı. Onlara yenik düşüp kendini uykuya bıraktı.

Einstein'ın bilimsel dünyaya katkıları, yenilikçi matematik kullanımı olmadan mümkün olmazdı. Çalışmalarından bazılarını aşağıdaki görebilirsiniz:

Genel Görelilik Teorisi

Diferansiyel geometri ve tensör kalkülüsünün matematiksel kavramlarını temel alan Einstein zaman ve uzayın, uzayzamanın iki yönü olduğunu gösteren çığır açan nitelikteki Genel Görelilik Teorisini kavramsallaştırdı.

Saf matematik, bir açıdan mantıksal fikirlerin şiiridir.

Albert Einstein

Özel Görelilik Teorisi

Einstein'ın en ünlü teorisi birbirine görece sabit hızlarda hareket eden farklı yerler arasındaki hareketi açıklar. Matematik denklemi $E=MC^2$ enerji ve maddenin sadece aynı fiziksel varlık olmakla kalmayıp aynı zamanda birbirlerine dönüşebildiklerini de gösterir.

Einstein Alan Denklemleri

Bu denklemler kütle çekiminin etkilerini temsil etmek için geometriyi kullanır. Aynı zamanda Einstein Hilbert Denklemleri olarak adlandırılır.

KAYNAKLAR

"Albert Einstein." Encyclopædia Britannica, Encyclopædia Britannica, Inc., <https://www.britannica.com/biography/Albert-Einstein>.